

DE WAPPER

KONINKLIJKE EN VADERLANDSLIEVENDE VERENIGING VAN OPRUSTGESTELDE OFFICIEREN VZW

Zetel: Militair Kwartier West, Kapellei 65, 2930 Brasschaat

Website: <http://www.kvvoo-antwerpen.be/>

E-mail: info@kvvoo-antwerpen.be

Rek Nr: IBAN: BE47 9799 9716 7580 BIC: ARSPBE22

KVVVO Eeuwfeestlaan 96, 2500 Lier

Tf Schatbewaarder: 03 4801986

Jaargang 21 Nr 6
December 2020 - Januari 2021

Agenda

Schrijf tijdig in! Betalingen die na de Laatste Betalings Datum (LBD) toekomen worden niet in aanmerking genomen. Voor gewone activiteiten geldt de betaling aan de schatbewaarder als inschrijving. Voor gratis activiteiten inschrijven via info@kvvoo-antwerpen.be of bij de secretaris (Jan Vingerhoets). Tf 03 4806101.

When?	Activiteit	€ pp	LBD
~~dinsdag 1 dec~~	~~Maaltijd in het Hof van Reyen (12u) Org : Jan Vingerhoets (0476 331883)~~	~~-~~	~~-~~
En verder	Het bestuur houdt de activiteiten voor 2021 in beraad.		

In dit nummer...

Agenda	2
Het KVVVOO bestuur	3
Het woordje van de voorzitter	4
Mededelingen	
- Necrologie	5
- Lidgeld 2021	6
- Uitloting	7
- Carnegie Hero Fund	8
Van onze lezers	
- De Gendarmen (deel 3)	10
- Brusselse Zoo	14
- Het verdrag der Lateranen	15
- Kerst in Coronatijden	19

Het KVVOO bestuur

**Eddy
De Bock**

Voorzitter

GSM 0473 93 56 02

debockeddy@telenet.be

**Raymond “Mon”
Van Hoof**

Penningmeester

GSM 0478 37 59 46

raymond.vanhoof@skynet.be

**Jan
Vingerhoets**

Secretaris

Redacteur “De Wapper”

GSM 0476 33 18 83

Tel 03 480 61 01

jan.vingerhoets@gmail.com

**Willy
Van Geet**

Bestuurder

GSM 0497 34 62 42

willy.van.geet@telenet.be

**Henri “Rik”
Cuypers**

Webmaster

GSM 0472 13 03 19

Tel 03 457 70 43

henri.cuypers@skynet.be

**Hugo
Ooms**

Bestuurder

GSM 0495 51 72 74

oomsh@telenet.be

**Luc
Vervliet**

Bestuurder

GSM 0496 59 54 50

Tel 03 290 55 12

luc.chris@telenet.be

**Emiel “Mil”
Leys**

Bestuurder

GSM 0477 45 55 14

Tel 03 295 40 60

emile.leys@telenet.be

Het woordje van de voorzitter

Beste vrienden,

Gelukkig hebben wij via onze Wapper nog enig contact met elkaar. Ook al is het maar eenrichtingsverkeer, toch ben ik blij en tevreden dat Jan deze vorm van communicatie in ere houdt en dat wij jullie kunnen op de hoogte houden van onze intenties.

Ik ga niet opnieuw een hele paragraaf wijden aan de toestand van de pandemie, maar een beetje positief denken aan betere tijden in 2021. Nu de cijfers dalen en wij weer enige hoop mogen koesteren dat het normale leven zich met het vaccin terug zal herstellen, wil ik even vooruitkijken in onze agenda.

De Nieuwjaarsmaaltijd in januari is met zekerheid te kort bij en wordt voor 2021 definitief geschrapt. De Algemene vergadering normaal gezien in februari 2021 wordt verschoven naar eind maart. In functie van de maatregelen op dat ogenblik en de beschikbaarheid van het vaccin zullen wij dan uitmaken of wij zullen kunnen samenkomen of niet. Uitstappen zullen wij voorlopig nog niet plannen alsook de reis 2021 wordt zeker een jaar uitgesteld.

Het eerste dat wij voorzien wanneer de corona maatregelen het toelaten en er geen risico meer aan verbonden is, zal een maaltijd zijn in het Hof van Reyen al dan niet gekoppeld aan de Algemene vergadering. Misschien zal dit op een andere manier georganiseerd worden dan wat wij gewoon zijn. In ieder geval, het bestuur kijkt ernaar uit iedereen gezond en wel terug te zien.

Al deze wijzigingen, schrappingen en onzekere vooruitzichten werden door de Raad van bestuur besproken in een virtuele vergadering. Deze bijeenkomst gaf mij ook de gelegenheid om zowel Luc als Hugo en Mon van harte te bedanken voor alle mails, telefoons, overschrijvingen en brieven die zij hebben gedaan om de volledige som terug te krijgen van de firma Lauwers.

Dat de Kerst- en Nieuwjaarsdagen in mineur zullen verlopen, is nu al zeker. Als voorzitter geef ik jullie de raad de samenkomsten zo klein mogelijk te houden door jullie bubbel te respecteren. Een lekkere, culinaire maaltijd met geselecteerde wijnen thuis kan natuurlijk altijd en is zelfs aan te bevelen in deze eenzame winterperiode. Maak er het beste van, geniet niettegenstaande alle beperkingen toch van dit Kerstfeest

alsook van de Nieuwjaarsdagen door elkaar te bellen, een kaartje te schrijven, een mailtje, een SMS of gelijk welk ander communicatiemiddel.

Afsluiten wil ik traditiegetrouw met een humoristische noot.

Wat was het eerste statement van Joe Biden : "Melania can stay in white house".

Twee pas getrouwe vriendinnen zitten gezellig koffie te drinken.

Zegt de ene tegen de andere : "Mijn man bidt telkens voor het eten, doet uw man dat ook?"

Antwoord van de vriendin : "Nee dat doet hij niet, maar ik kook heel lekker."

Korte verklaring van "Wat is logica?"

Een vrouw zal altijd het laatste woord hebben in een discussie.

Alles wat een man daarna nog zegt, is per definitie het begin van een nieuwe discussie.

Een Antwerpenaar krijgt een drieling en zegt tegen zijn Limburgse vriend: "Awel, dat gebeurt nu 1 keer op de 2 miljoen."

Limburger: "Amai, dan moet gij stik kapot zijn."

Leve de KVVVOO

Eddy De Bock

Uw voorzitter

❖ ❖

Mededelingen

Necrologie

Op 9 oktober 2020 overleed oud-bestuurslid Kol SBH Ir b.d. William CLAEYSSSENS (°1941), William maakte deel uit van het bestuur van 2005 tot begin dit jaar. Samen met zijn echtgenote Greet nam hij deel aan tal van activiteiten waarvan hij er zelf een deel van organiseerde.

Op 25 oktober 2020 overleed Ere-LtKol Marcel WINDERICKX (°1932), oud Officier van het 18de Rijdende Artillerie.

Op 12 november overleed mevrouw Francine MAGEL (°1931), weduwe van oud bestuurslid Kol b.d. Joseph 'Jef' TACK. Beiden namen ze regelmatig deel aan onze activiteiten zolang hun gezondheid het toeliet.

KVVOO biedt aan Greet , Maria en de families nogmaals haar oprechte deelneming aan.

08/09/2020: Lt-Col Hre Jean-Marie BULTOT (°1931)

09/10/2020: Vice-amiral e.r. Vicomte Edmond POULLET (°1928)

15/10/2020: Kol SBH b.d. Gilbert HERTOOGHE (°1944)

04/11/2020: Col Avi Hre Georges PHILIPPOT (°1932)

12/11/2020: Gén-Maj BEM e.r. Gilles MAGON (°1929

17/11/2020: GénMaj BEM e.r. Jean HENRIOUL (°1935)

19/11/2020: Kol VI SBH b.d. Daniël DE COCK (°1951)

[illegible]

LIDGELD 2021

!!! BELANGRIJK !!! LIDGELD !!! BELANGRIJK !!!

Waarde collega's het is weer zover!

De periode voor de betaling van het lidgeld voor 2021 begint op 1 december 2020.

Het lidgeld voor 2021 bedraagt € 15,00

(uw echtgeno(o)t(e)/partner hoeft geen lidgeld te betalen)

Betaal vanaf 1 december 2020 met vermelding “**Lidgeld 2021**” als u lid wilt blijven van KVOO in 2021 en deelnemen aan onze activiteiten!

KVVOO rekening : IBAN: BE47 9799 9716 7580 BIC: ARSPBE22

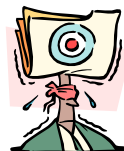
KVVOO, Eeuwfeestlaan 96, 2500 Lier

Raymond Van Hoof (penningmeester)

Eddy De Bock (voorzitter)

Uitloting

Toestand op 01 december 2020.

Activiteit max 3 dagen (3 jaar vrij)

Datum	Activiteit	Uitgeloot (in volgorde)	Vrijgesteld tot datum
1/03/2018	PIVA	SCHEPENS	28/02/2021
		DE PAUW	
		JACOBS	
		DE LAET	
		DE SWERT	
		DE SMEDT	
		VERNIERS	
		VAN HOCHT	
		ERAUW	
		DAMAN	
		VAN DEN BULCK	

De laatste uitloting voor reizen (> 3dagen) dateert van meer dan 5 jaar geleden, hiervoor zijn dus geen vrijstellingen meer.

Uittreksel van het Intern Reglement (zie onze site, pagina Statuten):

...

- 6.3 Bij uitstappen of reizen moet het aantal deelnemers soms beperkt worden. Als het aantal inschrijvingen groter is dan het aantal mogelijke deelnemers, wordt door het Bestuur overgegaan tot uitloting. De uitgelote deelnemers worden dan, indien zij dit wensen, reserve in de volgorde van hun uitloting.
- 6.4 Een afzeggende deelnemer wordt vervangen door de 1ste reserve, een tweede door de 2de reserve, enz.... De afzeggende deelnemer wordt beschouwd als niet ingeschreven. Een deelnemende reserve wordt beschouwd als niet uitgeloot.
- 6.5 Van uitloting vrijgesteld zijn de organisator(en) van de activiteit, alsmede elk nieuw lid dat zich voor de eerste keer inschrijft.
- 6.6 De uitgelote deelnemer wordt van uitloting vrijgesteld gedurende een bepaalde termijn ingaand op de 1ste dag van de maand waarin de betrokken activiteit gepland was. Deze termijn bedraagt 3 jaar voor uitstappen van maximum 3 dagen en 5 jaar voor reizen van minimum 4 dagen.
- 6.7 De secretaris registreert de uitlotingen in zijn verslag en houdt de lijst bij van de vrijstellingen.

...

Zilveren Medaille en diploma CARNEGIE HERO FUND

Hieronder een mailbericht van Rik VOORHELST dat op 11 november 2020 ontvangen werd op het secretariaat:

Beste Jan.

Omdat je ook het begin kent stuur ik je de bijlage, waarin je leest dat mijn interventie van verleden jaar in de Craeybeckxtunnel(*), nog een vervolg heeft gekregen.

Ik ga nu niet zeggen dat het me koud laat, in tegendeel, maar er moet toch wat gerelativeerd worden.

In het leger heb ik geleerd initiatief te nemen, te evalueren en rationeel te reageren.

Ik heb dus enkel iets gedaan wat van een officier verwacht wordt, ook al is hij gepensioneerd.

Natuurlijk ben ik niet opgeleid om voor een camion te gaan rijden en me te laten voortduwen tot hij stopt, maar dat resulteerde uit die opleiding, die zich niet beperkte tot het louter beroep.

Mijn interventie was wel wat meer in het oog springend maar zeker niet waardiger dan wat zij doen, die dagelijks, na hun specifieke job, hun beroepsopleiding inzetten in hun omgeving.

Meestal gebeurt dat zelfs onbewust.

Dat zijn de stille, naamloze helden.

Vergeet ook niet dat het gemakkelijker is éénmaal een held te zijn dan levenslang je plicht te vervullen.

Zo realiseert men zich hoe relatief alles is.

Dat de media mij vermeldde als gepensioneerd 88 jarig officier, heeft mij een aangenaam gevoel gegeven. Ik ben er zeker van dat ik hierbij, in het militair milieu, niet alleen was. Het moet niet altijd kritiek op het leger zijn.

Genoeg gemediteerd nu.

Met vriendelijke groeten en laten we hopen dat we gauw terug van onze gezellig ontmoetingen kunnen genieten.

Rik

() "Op 9 juli jl. (2019) reed de 88-jarige officier op rust, Rik Voorhelst uit Kontich, in de Craeybeckxtunnel in Antwerpen achter een vrachtwagen geladen met een zeecontainer.*

Die vrachtwagen veroorzaakt vuurvonken en een geur van verbrande rubber, eveneens rondvliegende brokstukken. Voorbij rijdende auto's pogen met hun lichten en toeters de aandacht van de vrachtwagenchauffeur te trekken, maar tevergeefs. Die man heeft blijkbaar niet gemerkt dat hij bij het invoegen in de rechtse rijstrook een personenwagen heeft geraakt die daardoor dwars voor zijn vrachtwagen is terechtgekomen. Wat hij dus ook niet heeft opgemerkt is dat er zich twee personen in de wagen bevinden Luc en zijn dochter.

Aangezien de Slovaakse vrachtwagenchauffeur zich niet bewust is dat hij deze personenwagen reeds meer dan een kilometer voor zich uit duwt, neemt Rik Voorhelst het initiatief om de vrachtwagen voorbij te rijden en zich voor de vrachtwagen te plaatsen

Hij gesticuleerde en knipperde met zijn lichten om de aandacht van de vrachtwagenchauffeur te trekken, en aldus de wagen te vertragen en uiteindelijk te doen stoppen.

Hij voelt dat ook hij in contact is met de vrachtwagen via de wagen van Luc en zijn dochter.

Rik zet zijn wagen in neutraal en wordt zelf op die manier nog 300 m voortgeduwd.

Uiteindelijk komt de vrachtwagen tot stilstand.

Luc Van Ghijseghem en dochter Cato in de voortgeduwde personenwagen komen er met de schrik van af. De beelden door voorbijrijdende auto's gerealiseerd werden intussen in de ether verspreid, maar ex-collega Rik Voorhelst, heeft een gedurfde reddingsoperatie uitgevoerd. Als dat geen reden is om trots te zijn ?"

Met dank en vriendelijke groeten

Walther Rotsaert

COM/2020/61
TVS/NC
Tel. 0474 953914

Brussel, 9 november 2020.

De Heer VOORHELST Rik
[redacted]
2550 Kontich

Geachte Heer,

Op 13 juli 1911 aanvaardde de Belgische Staat het voorstel van de Amerikaanse filantroop Andrew CARNEGIE tot oprichting van de stichting "Hero Fund", met het oog op het belonen van daden van moed en heldhaftigheid.

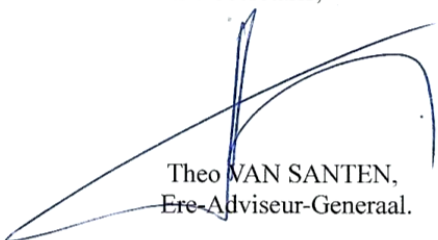
De Commissie van het CARNEGIE HERO FUND, onder het voorzitterschap van de Minister van Binnenlandse Zaken, spoort personen op die daden van heldenmoed hebben verricht, en stelt de erkenning vast die eraan moet worden gegeven.

De Commissie heeft u, in haar vergadering van 1 oktober 2020, de zilveren medaille en het diploma van het CARNEGIE HERO FUND toegekend omdat u op 9 juli 2019 te Antwerpen een vader en zijn dochter gered hebt bij een zwaar verkeersongeval/

Ik heb de eer u de medaille en het diploma toe te sturen, met de gelukwensen van de leden van de Commissie.

Met de meeste hoogachting,

Voor de Minister-Voorzitter,
De Secretaris,

Theo VAN SANTEN,
Ere-Adviseur-Generaal.

VAN ONZE LEZERS

De Gendarmen

(deel 3)

In de tijd van de KMS waren we “verplicht” (gelukkig maar !) op een individuele manier deel te nemen aan culturele activiteiten zoals theater, concerten, opera etc.

Tijdens één van de toneelavonden die ik bijwoonde zat ik naast een man op leeftijd die op het eerste gezicht geleek op Ernest Claes. Tijdens de pauze kwam het tot een gesprek en wat bleek: het was inderdaad de auteur van de ons allen bekende “De Witte”.

En zo kwam ik te weten dat hij door PR-Dst van de Rijkswacht gevraagd was een tekst te schrijven die verband hield met de Gendarmerie.

Wat hieronder volgt (in verscheidene afleveringen) is de bewuste novelle.

Na de dood van Ernest Claes heb ik de tekst gebundeld en bezorgd aan het museum in Zichem waar hij met enthousiasme werd ontvangen.

Kolonel b.d. Willy Van Geet

- vervolg-

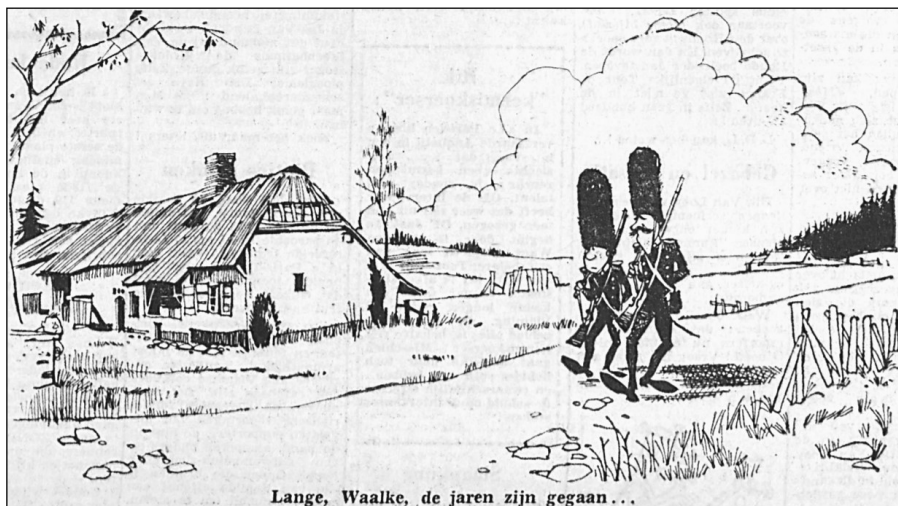
En als een gendarm op zo'n momenten er al eens wat harder op kooft dan het reglement voorschrijft — (ik denk dat er geen gendarmenreglement bestaat dat bepaalt hoe hard ge in gegeven momenten moogt of moet slaan) — wel, hoe zoudt ge zelf zijn als er u iemand in het gezicht spuwde, of met een kassei boven uw kop stond, of ge een kameraad zaagt neerslaan? Ik heb maar eens in mijn leven zo'n tuts van een gendarmensabel gekregen, toen wij te Leuven, Vlaamse studenten, aan het vechten waren tegen onze Waalse kameraden, ik weet niet meer waarvoor, ik denk voor niks, zo maar, om het plezier van te vechten. Ik ben daarvoor nooit op die onbekende gendarm kwaad geweest, vooral toen ik zag dat een andere gendarm aan mijn goede vriend Léon Connerotte, een Waal die tegenover mij stond, ook zo 'n veeg met het plat van zijn sabel gaf. Ik zeg nog eens, een mens moet reden verstaan. Als de Lange en het Waalke thuis met vader of broeder Hein zo te klappen zaten, en als Victalis van Gille, die niet ver van ons afwoonde, dat gezien of gehoord had, kwam hij stillekens binnengevezen, precies of hij van niks wist, nam zijn klak af! «Dag mijnheer de gendarm», zette zich op een stoel en luisterde naar wat er gezegd werd. — En gij, Victalis, vroeg de Lange dan wel eens, daar hij Victalis door en door kende, hebt gij niks gehoord van stropers of zo? Victalis uitte dan een grimmige «hura» en: — Nee zulle, mijnheer de gendarm, met zo'n gemeen krapul houd ik mij niet op. De Lange keek streng, en dreigde met proces-verbaal en prison tegen alle stropers, en dat hij de volgende week 's woensdags met het Waalke eens zijn ronde zou doen langs Okslaar, de Sprinklaan, de Haksebos, en als hij er een... Victalis gaf hem gelijk. Ze moesten niet proberen de Lange iets wijs te maken, maar Victalis ook niet. Ik heb het eens beleefd, het was in het najaar, en koud, dat de Lange en het Waalke 's avonds laat thuis binnenkwamen, door het broek, nat en verste-

ven, kapot van muugte en daar uren lang rond te lopen. Moeder zei meewarig: — Jongens, 't is te laat om nu nog naar Scherpenheuvel te gaan. Zet u in het bakhuis, daar is het warm, en morgenvroeg... En de Lange en het Waalke gingen in het bakhuis zitten waar de ganse nacht het turfvuur brandde onder de koeiketel, op de Lange, Waalke, de jaren zijn gegaan ... mutserds hout of dennenaalden, met de rug tegen de muur, en sliepen. Een uur daarna kwamen er drie stropers door de kleine staldeur binnengeslopen, ze kenden daar de weg, langs de ladder de zolder op, kropen er in het hooi, en sliepen. Voor dat moeder 's morgens de koeien ging melken, maakte ze de Lange en het Waalke wakker, «Jongens, 't is tijd!» Een tas warme koffie en een paar boterhammen, en en avant, naar Scherpenheuvel. Een half uur later kwamen de drie lorejassen van de zolder. «Zijn ze weg?» — «Ja!» En in dezelfde tassen schonk moeder ook voor hen de koffie uit dezelfde koffiepot, van hetzelfde brood sneed ze voor ieder een paar boterhammen. en was er geen koffie genoeg, dan was er nog altijd overvloed van water in de moor om door de koffiebeurs te gieten. De laatste keer dat ik de Lange en het Waalke samen gezien heb, dat was toen te Averbode de «Fanfare de Sint-Jansvrienden» uiteengevallen was. Een deel van de muzikanten bleven voortrepeteren. In de staminee van Frans van Susses, de anderen, de ruziemakers of Wringers, repeteerden bij de smid, ook herbergbaas. Mijn drie broers waren daar bij. Leest dat maar eens in het Boekske dat ik daarover geschreven heb. Bij het uiteengaan was daar fel gevochten geweest tussen de twee stukskens fanfare, kapotte snuiten en dagen lang windels rond de koppen om hun onschuld te bewijzen aan de gendarmen.

De Lange heeft dan ik weet niet hoeveel proces-verbalen moeten naar de rechter van Leuven zenden. Op die tribunaal werden ze allemaal vrijgesproken, omdat die rechter bijna zot werd van de leugens en de valse eden die hij te horen kreeg. Niemand had iets van die kweddelarij gezien. En ook, zegde een advocaat, omdat de muziek de zeden verzacht. De Lange en het Waalke zijn in die dagen nog herhaaldelijk naar Averbode gekomen om te zien of alles rustig bleef, en op een zaterdagavond kwamen ze zo bij de smid binnen terwijl de Wringers daar aan het repeteren waren met Jefke Sjas, hun muziekmeester. Ik was toen collegestudent, het was vakantie, en ik mocht met mijn broers meegaan naar die repetitie. De Lange en het Waalke stonden tegen de toog terwijl de muzikanten hun pas-redoublé afdraaiden, en luisterden. Het Waalke nu had vroeger, vóór hij gendarm werd, op zijn dorp bugel-solo gespeeld in de fanfare. Zijn hart was er nog altijd bij. Hij keek eens in het boekske van de Grune van de Foks, en zei opeens: «Dieje pardeblêe ik hem oêk meegespeel!» — «Wel, vroeg Jefke Sjas, blaas nog eens mee.» En het Waalke legde zijn berenmuts op de toog, nam de Grune zijn bugel en speelde zonder haperen de mars mee. Ja, zo ging dat bij ons in die schone tijd van de Berenmutsen. Tegenwoordig?... Bah! Daar wordt niet eens meer gevochten met de kermis, de dag van vandaag zijn ze beschaamd een stuk in hun kraag te drinken, hun maag kan er niet meer tegen, ze hebben een «permi

-de-pes» of een «perderm» (vis- of jachtverlof), de gendarmen dienen nu meestal om de processies in Scherpenheuvel in hun fatsoen te houden, of de mutualisten van Jan Delmartino te helpen, of om de kleine Kruistochtertjes in Averbode een hand toe te steken als ze moeten gaan pissen, of om de auto's naar rechts of links te doen rijden. Zeker, daar zijn tegenwoordig veel jonge floosmakers, en als een gendarm een van die schoeljes onder zijn broek stampt dan doet hij een werk van barmhartigheid. Maar ik vraag me toch af wat die mannen van deze tijd, met hun kepi van onderluitenant of hun zwarte helm, met hun matrakken en velo's, wel denken van hun voorgangers als de Lange en het Waalke, die het veel harder hadden tegen een kleiner pree.

Ze hebben, zelfs de naam veranderd, ze heten nu «Rijkswachters». Dat is Vlaamser, goed, maar het klinkt zo straf niet als «Gendarm». Die «darm» doet het hem, begrijpt ge? «Gendarm» doet nog een beetje aan Napoleon denken, dunkt me, daar zit nog iets in van g...verrrdomme, en bij ons te Zichem zeggen we nog altijd: gendarm. Een woord is een woord, ik weet het wel, maar daar zit toch nog altijd meer fors in een struise vloek dan in een schietgebede, zelfs in 't Vlaams. Toen ik met de grote vakantie thuis kwam vernam ik dat de Lange en het Waalke uit Scherpenheuvel weg waren, naar een andere streek, ik weet niet waar. Iedereen had daar spijt van, en de wildstropers nog het meest. Daar kwamen andere gendarmen, die ons huis voorbijgingen. Eer ge met die mannen op vertrouwelijke voet staat moeten ze u jaren lang kennen, en gij hen. Het is in die tijd dat Victalis voor de eerste keer gepakt geweest is terwijl hij een haas uit een strop haalde, en te Leuven de jugs op zijn hand kreeg met een mandeke paling en wild. Dat heb ik ook al verteld. Gevaarlijke mannen waren die nieuwe gendarmen, en meer van de tegenwoordige tijd.

Lange, Waalke, de jaren zijn gegaan...

*

Waalke, u heb ik nooit meer teruggezien, maar toen ik vele jaren later, na de eerste grote oorlog, op een schone dag een voordracht ging houden in een dorp van Oost-Vlaanderen, vertelde mij daar de pastoor terwijl wij over mijn streek spraken: «Daar woont hier een gepensioneerd gendarm die lange jaren in Scherpenheuvel heeft gelegen... Hij zegt dat hij u kent en uw familie.» En door gepraat over zus en zo was ik nieuwsgierig geworden, ik merkte nu eerst dat ik nooit de familienaam van het Waalke en de Lange gekend had, maar ik raadde het halvelings. En 's anderdaags stond ik voor de Lange. Hij was in de zeventig, het was twintig jaar geleden dat we mekaar nog gezien hadden. Hij woonde daar in een vriendelijk huisje bij de weduwe van zijn oudste zoon die aan de IJzer gesneuveld was. Een tweede van zijn jongens had er zijn linkerarm verloren, «maar den dieje, zei de Lange, verdient het beste zijn brood, hij is in de commercie.» De twee overigen waren ook getrouwd, met een hoop kinderen. De Lange, hij zei het zelf, had met zijn kinderen en zijn beide kleinkinderen, een gelukkige oude dag. Wat hebben we daar herinneringen opgehaald, twee uur lang. Hij moest van mij alles weten over de streek, wie er nog leefde, wat er van die en die geworden was, zonder Victalis te vergeten, en of er nog zoveel stropers waren. Het Waalke leefde ook nog, daar ergens bij Charleroi, en met nieuwjaar kreeg hij telkens een kaart van hem. Ach, wat had de goede man er deugd van. En ge moet niet mijnheer tegen me zeggen, mijnheer Ernest, zeg maar gerust Lange, gelijk indertijd. — De mannen van Zichem, mijnheer Ernest, brave mensen, maar drinken ze nog zo geerne hun pint? — Ja Lange, nog altijd, maar wat wilt ge der aan doen... Als de moeders in die tijd geen melk meer hadden om in de zuigfles van de kinderkens te doen, dan goten ze er diesters bier in, en het is daardoor dat er te Zichem zoveel straffe kadees zijn, verstaat ge wel? — Toch altijd beter dan jenever, mijnheer Ernest. — Zeker, Lange... En ze hadden thuis allemaal spijt dat ge weggingt... ge waart een goede gendarm. — Dat kan wel zijn, mijnheer Ernest, dat kan wel zijn, een gendarm moet zijn plicht doen zoals iedereen. Als onze luitenant op inspectie kwam zei hij iedere keer: Jongens, de wet is de wet, en houdt u daaraan. En dat deden ze. — Ook voor de wildstropers. Lange? — Wel... wel... de wet verbood ons niet ook een beetje compassie te hebben met die arme mensen... Ik heb maar één keer een observatie gekregen. — Vanwege die stropers? — Maar nee!... Kwestie van hét Waalke. Het Waalke was lijk een broer voor mij. Enige mannen van Schunnebroek waren met Scherpenheuvelkermis aan het vechten geraakt, het Waalke had de woestelingen uiteen gekregen, maar op straat zag ik opeens een van hen zijn mes trekken om het Waalke in zijn rug te steken. Toen heb ik die smeerlap met mijn vuist vijf of zes meppen op zijn bakkes gegeven dat hij tegen de grond lag. Hij schreef me over, en de luitenant kwam... — En? — En hij zei: Van Riel, een gendarm mag nooit zijn kalmte verliezen. En nu lachte de Lange. «En dan voegde de luitenant er direkt bij: «Maar in uw plaats, Van Riel, zou ik hetzelfde gedaan hebben... 't is goed, jong.» — Dat was een verstandige officier, Lange, en dat was geen observa-

Dit gebeurde via de haven van Antwerpen.

De berenkuil

De verzorging en de sluiting

De dieren werden slecht verzorgd, waardoor twee jaar na de opening al 140 van de meer dan 500 dieren gestorven waren.

In 1878 werd de Brusselse dierentuin definitief gesloten.

De sluiting van de zoo was pijnlijk voor Brussel, temeer daar de zoo van Antwerpen (opgericht in 1843) wel kon openblijven.

- Aan het Jean Reyplein (Europese wijk) : twee wachthuisjes gebouwd als toegangspoort tot de Brusselse dierentuin.

- Ingang Belliardstraat : opschrift “Jardin Zoologique”.

- De olifant Betzy staat nog altijd in het Museum voor Natuurwetenschappen.

Bron : Google en Bruzz

◆ ◆

1 oktober 2020

via Jan Verhasselt

Negentig jaar geleden werd het Verdrag van Lateranen gesloten tussen het Vaticaan (Paus Pius XI) en Italië (Mussolini) in het Paleis van Lateranen. Vaticaanstad werd een onafhankelijke soevereine staat.

Voor de sluiting van het Verdrag van Lateranen omvatte de toenmalige “Pauselijke Staat” het gebied waarover de Paus sinds de achtste eeuw soeverein was. Het bestond in hoofdzaak uit de stad Rome en Midden-Italië.

De verovering van dit pauselijk gebied door de Italiaanse Staat leidde tot de zogenaamde “Romeinse Kwestie”.

Pas in 1929 kwam de paus Pius XI met de Italiaanse staat tot een overeenkomst door het sluiten van het Verdrag van Lateranen en “Vaticaanstad” (Città del Vaticano in het Italiaans) werd opgericht.

Vaticaanstad- Città del Vaticano

Vaticaanstad is de ongeveer 44 ha grote ministaat die binnen de grenzen van Italië in het noordwesten van Rome werd opgericht.

Daarbij horen ook de buiten Vaticaanstad gelegen pauselijke bezittingen : de basilieken Sint-Jan van Lateranen, Maria Maggiore en Sint-Paulus buiten de Muren, evenals het zomerverblijf in Castel Gondolfo, etc.

Vaticaanstad

Het ommuurde complex (Vaticaanstad) bestaat uit het pauselijk paleis met de tuinen en Sint-Pietersbasiliek en er voor gelegen plein. Tot het grondgebied behoren ook de Vaticaanse Musea. Het Vaticaan heeft ook bezittingen in de stad Rome.

De Euro

Ook in het Vaticaan wordt de euro gebruikt. Vaticaanstad heeft eigen euromunten maar die zijn tamelijk zeldzaam en grote aantallen bevinden zich in handen van verzamelaars.

De bevolking van Vaticaanstad

De bevolking van Vaticaanstad kan onderverdeeld worden in staatsburgers en andere bewoners.

Het staatsburgerschap wordt verleend, men kan het niet door geboorte krijgen.

Staatsburgers zijn de leden van de Zwitserse Garde, de in Rome wonende kardinalen, de leden van het pauselijke corps diplomatique en een kleine groep leken.

Tot de andere bewoners behoren voornamelijk mannelijke en vrouwelijke geestelijken en ordeleden die in dienst van het Vaticaan zijn.

Daarbuiten

Er zijn nog talrijke mensen die meestal de Italiaanse nationaliteit hebben en die werkzaam zijn in Vaticaanstad.

Diplomatie

Vaticaanstad heeft in de meeste landen diplomatieke vertegenwoordigers (nuntius).

Het Vaticaan is als waarnemer ook vertegenwoordigd in de Verenigde Naties, de Unesco en de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties.

Zwitserse Garde

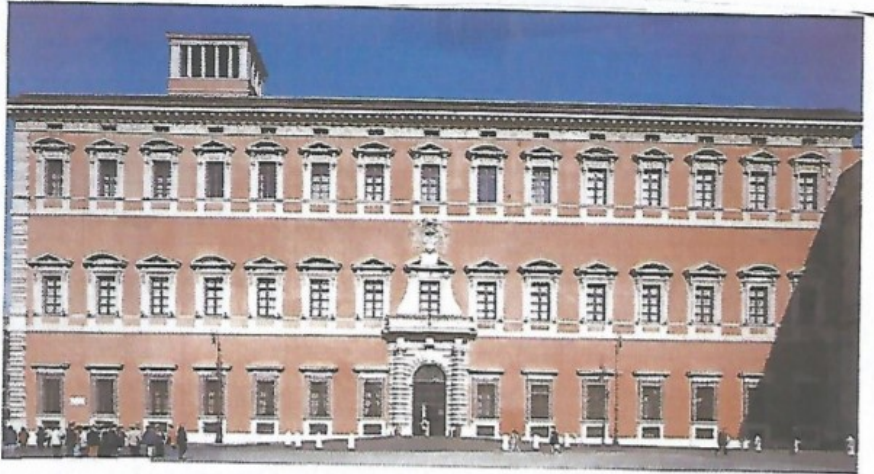
Deze garde werd in 1506 opgericht door Paul Julius II. Deze katholieke Zwitsers zijn de lijfwacht van de Paus en bewaken de toegangen tot Vaticaanstad en de pauselijke paleizen.

Gendarmerie van Vaticaanstad

Corpo della Gendarmeria dello Stato della Città del Vaticano ontstond in

1970 en staat in voor de algemene veiligheid.

Palazzo del Laterano

De bepalingen van het Verdrag van Lateranen

Enkele bepalingen van het Verdrag :

- Het rooms-katholicisme is de enige staatsgodsdienst in Italië
- Het Sint-Pietersplein zal toegankelijk blijven voor het publiek
- De Italiaanse Staat zal zorgen dat het Vaticaan voorzien wordt van water
- Telegraaf-, telefoon- en postdiensten van het Vaticaan moeten onafhankelijk van de Italiaanse kunnen functioneren
- Rond Vaticaanstad mogen er geen nieuwe gebouwen worden opgetrokken van waaruit men het doen en laten binnen Vaticaanstad kan gadeslaan
- De Italiaanse regering zal ook zorgen voor de afbraak van bestaande gebouwen in de Via Aurelia, Viale Vaticano en de Via di Porta Cavalleggeri, van waaruit men zou kunnen binnen kijken in Vaticaanstad.
- Luchtverkeer boven Vaticaanstad is verboden
- Goederen die via Italië naar Vaticaanstad worden gebracht zijn vrij van douanerechten en accijnzen
- Lijst van gebouwen, die zich bevinden op Italiaans grondgebied, zijn vrij van belastingen
- Financiële overeenkomst tussen Italië en Vaticaan : door verlies van patrimonium werd overeengekomen dat Italië aan het Vaticaan 750.000 lires zou uitbetalen in contanten, en obligaties ter waarde van 1 miljard lires tegen een rentevoet van 5%.

Bron SPQR

Bijkomende info:

Via della Conciliazione (Straat der Verzoening)

Deze prachtige toegangsstraat tot het Sint-Pietersplein werd in 1950 ingehuldigd. De straat loopt van de Tiber nabij de Engelenburcht naar Piazza Pius XII, dat aansluit op het Sint-Pietersplein. De naam verwijst naar de verzoening tussen Vaticaanstad en de Italiaanse Staat bij het Verdrag van Lateranen in 1929.

De Vlag van Vaticaanstad

De Vlag van Vaticaanstad bestaat uit twee even brede verticale banden : een gele band en een witte band met daarin de sleutels van Sint-Pieter en de pauselijke tiara. De sleutels zijn in dezelfde kleuren uitgevoerd als de vlag zelf en worden bijeengehouden door een rood koordje.

De Pauselijke standaard

Elke paus heeft een persoonlijke vlag. Dit is eenzelfde geelwitte vlag als die van Vaticaanstad, maar dan met pauselijk wapen in plaats van het embleem van Vaticaanstad.

Pauselijk Hymne

Als onafhankelijke staat heeft ook Vaticaanstad een eigen lied.

Bij grote officiële ontvangsten wordt het uitgevoerd , samen met het volkslied van het aanwezige staatshoofd.

De eerste Latijnse strofe luidt als volgt :

*O felix Roma, o Roma nobilis,
sedes es Petri, qui Romae effudit sanguinem.
Petri cui claves datae
Sunt regni caelorum*

Vertaald :

*Gelukkig Roma, edel Roma
je bent de zetel van Petrus, die in Roma zijn bloed vergoot,
van Petrus aan wie de sleutels
van het rijk der hemelen werden gegeven*

Kerst in Coronatijden

DIE WAPPIER

TWEEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT

December 2020 - Januari 2021

Redactie, verantwoordelijke uitgever en afzender:

Jan VINGERHOETS
Planeetstraat 34 Bus 3
2500 Lier

Tel.: 03/4806101
E-mail: jan.vingerhoets@gmail.com